

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

વિકાસ દેશપાન્ડે

વિરુદ્ધ

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્યો

નવેમ્બર ૨૯, ૨૦૦૨

[ન્યાયમૂર્તિ વી. એન. ખરે અને ન્યાયમૂર્તિ અશોક ભાન]

વકીલો અધિનિયમ, ૧૯૬૧; કલમ ૩૫, ૩૬ (બી) અને ૩૮:

દસ્તાવેજો પર સહી મેળવવા/ખોટી રજૂઆત કરીને ફરિયાદીઓની જમીન વેચવા માટે પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કરવા બદલ એડવોકેટ સામે વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકની ફરિયાદ - એડવોકેટે કોઈપણ ફી લીધા વિના ફરિયાદીઓનો કેસ લડવાનું વચન આપ્યું હતું પરંતુ ફીના બદલામાં જમીનના

વેચાણમાંથી મેળવેલી રકમનો દુરુપયોગ કર્યો – રાજ્ય બાર કાઉન્સિલ નિર્ધારિત સમય મર્યાદામાં શિસ્ત કાર્યવાહી પૂર્ણ કરી શકી નહીં – મામલો બી.સી.આઈ. ને ટ્રાન્સફર – બી.સી.આઈ. એ એડવોકેટને ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને તેમને એડવોકેટ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરવા પર કાયમી પ્રતિબંધ મૂક્યો.અપીલ પર, ચુકાદો આપ્યો: એડવોકેટે ખોટી રજૂઆત કરીને પાવર ઓફ એટર્ની મેળવી અને ફરિયાદીઓની મિલકત વેચી દીધી અને તેની ફી માટે વેચાણની આવકનો દુરુપયોગ કર્યો હતો, જોકે તે સાબિત થયું હતું કે ફીનું સમાધાન કરવામાં આવ્યું ન હતું, તેણે ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક કરી છે.

ફરિયાદકર્તાઓ પર હત્યાના કેસમાં આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.તેઓ ગરીબીને કારણે વકીલની નિમણૂક કરી શક્યા ન હતા અને તેમની વિનંતી પર સેશન્સ કોર્ટે તેમનો બચાવ કરવા માટે એમિક્સ-ક્યુરીની નિમણૂક કરી. સેશન્સ કોર્ટે તેમને ફાંસીની સજા સંભળાવી હતી.અપીલકર્તા-એડવોકેટ જેલમાં આરોપી-ફરિયાદીઓને મળ્યા અને કોઈપણ ફી લીધા વિના હાઈકોર્ટમાં તેમનો કેસ લડવાની રજૂઆત કરી અને વકાલતનામા અને ત્યારબાદ કેટલાક સ્ટેમ્પ પેપર પર તેમની સહીઓ મેળવી અને પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કર્યો હતો, અને ફરિયાદીઓની જમીનો છેતરપિંડીથી વેચી અને ફીના બદલામાં વેચાણની રકમનો ગેરઉપયોગ કર્યો.ઉચ્ચ અદાલતે અપીલ ફગાવી દીધી હતી અને

મૃત્યુદંડની સજાને સમર્થન આપ્યું હતું.અપીલકર્તાએ સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ અપીલમાં પોતાનો કેસ લડવા માટે ફરીથી તેમનો સંપર્ક કર્યો, પરંતુ ફરિયાદીઓએ ઇનકાર કર્યો અને રાજ્ય બાર કાઉન્સિલ સમક્ષ સદર એડવોકેટ વિરુદ્ધ વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક બદલ ફરિયાદ દાખલ કરી, જેમાં તેમણે છેતરપિંડીથી પાવર ઓફ એટર્નીનો ઉપયોગ કરીને અને વેચાણની રકમનો ખોટો ઉપયોગ કરીને પોતાના ફાયદા માટે ઉપયોગ કર્યો.સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલે આ બાબત તેની શિસ્ત સમિતિને મોકલી હતી.નિર્ધારિત સમય મર્યાદામાં તે તેની કાર્યવાહી પૂર્ણ કરી શક્યું ન હોવાથી, એડવોકેટ્સ એક્ટની જોગવાઈઓ હેઠળ મામલો બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો.

શિસ્ત સમિતિની ભલામણ પર, બાર કાઉન્સિલે અપીલકર્તા- એડવોકેટને ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને તેમને એડવોકેટ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરવાથી કાયમી ધોરણે પ્રતિબંધિત કર્યા અને દંડ પણ ફટકાર્યો.આથી આ અપીલ કરવામાં આવી છે.

અપીલ ફગાવી દેતા, અદાલતે,

ઠેરવેલ કે:૧.૧ અપીલકર્તાની અરજીના સંદર્ભમાં કે તેની સામે એકપક્ષીય કાર્યવાહી કરી શકાતી નથી, તે રેકૉર્ડ પર છે કે અપીલકર્તાને ચાર

વખત યોગ્ય રીતે નોટિસ બજાવવામાં આવી હતી અને અપીલકર્તાને નોટિસ બજાવવામાં આવી હોવા છતાં, તેમણે કોઈપણ સમયે શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ હાજર થવાનું પસંદ કર્યું ન હતું. શિસ્ત સમિતિ પાસે આ મામલાની એકપક્ષીય સુનાવણી માટે આગળ વધવા સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ નહોતો. [૪૦૪-ઈ-એફ]

૧.૨. અપીલકર્તા દ્વારા ખોટી રજૂઆત પર પાવર ઓફ એટર્ની મેળવવામાં આવી હતી. આ પાવર ઓફ એટર્નીના આધારે તેણે ફરિયાદકર્તાઓની જમીન છેતરપિંડીથી વેચી દીધી હતી. તે પણ સ્થાપિત થાય છે કે અપીલકર્તાની ફીનું સમાધાન કરવામાં આવ્યું ન હતું. તેમની ફીની વસૂલાત માટે કથિત પાવર ઓફ એટર્નીના આધારે તેઓ ફરિયાદકર્તાઓની જમીન વેચવા માટે ન તો હકદાર હતા અને ન તો ન્યાયી હતા. રેકૉર્ડ પરનો એકમાત્ર પુરાવો ફરિયાદીનું નિવેદન છે જેની જુબાની અપીલકર્તા સામે વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના આરોપને સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત કરે છે. [૪૦૪-એફ; ૪૦૫-એ-બી]

૧.૩. અપીલકર્તાએ એવી પરિસ્થિતિનો લાભ ઉઠાવ્યો કે ફરિયાદકર્તાઓ મૃત્યુદંડનો સામનો કરી રહ્યા છે અને તેની તરફેણમાં ખોટી રજૂઆત પર પાવર ઓફ એટર્ની મેળવ્યો અને ફરિયાદકર્તાઓની મિલકત વેચી દીધી. વધુમાં,

અપીલકર્તાએ છેતરપિંડીથી તેના લાભ માટે વેચાણની આવકનો ઉપયોગ કર્યો હતો.તેણે ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક કરી છે.

અદાલતે આ રીતે અવલોકન કર્યું:

[એડવોકેટ અને તેના અસીલ વચ્ચેનો સંબંધ વિશ્વાસનો હોય છે અને તેથી તે પવિત્ર હોય છે.વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના આવા કૃત્યો અને જે ગતિથી વારંવાર આવા કૃત્યો પ્રકાશમાં આવી રહ્યા છે તે આપણને ચિંતા કરાવે છે અને દુઃખી પણ કરે છે.વકીલ અને તેના અસીલ વચ્ચે પરસ્પર વિશ્વાસ જાળવવો ખૂબ જ જરૂરી છે, નહીં તો દેશમાં પ્રવર્તમાન ન્યાયિક વ્યવસ્થા પડી ભાંગશે અને નિષ્ફળ જશે.આવા કૃત્યો માત્ર આવા કૃત્યો માટે દોષિત ઠરેલા વકીલોને જ અસર કરતા નથી પરંતુ પ્રચલિત ન્યાયિક વ્યવસ્થામાં સામાન્ય લોકોના વિશ્વાસને પણ ઘટાડે છે. તે વધુ સાચું છે, કારણ કે આજે બેન્ચમાં સો ટકા ભરતી બારમાંથી થાય છે, જે ગૌણ ન્યાયતંત્રથી લઈને ઉચ્ચ ન્યાયતંત્ર સુધી થાય છે.જ્યાં સુધી તમને તેમના ચેમ્બરમાં પ્રામાણિક અને મહેનતુ વકીલો ન મળે ત્યાં સુધી તમને પ્રામાણિક અને મહેનતુ ન્યાયાધીશો નહીં મળે.સમય આવી ગયો છે જ્યારે સામાન્ય રીતે સમાજ, સંબંધિત

રાજ્યોની બાર કાઉન્સિલ અને ન્યાયાધીશોએ ચેતવણીની ઘંટડીઓ પર ધ્યાન આપવું જોઈએ અને ઉપચારાત્મક પગલાં લેવા જોઈએ અને દુષ્ટતા અથવા શાપ, જો આપણે એમ કહી શકીએ, તો તેને મૂળમાંથી જ નાબૂદ કરવો જોઈએ.]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:સિવિલ અપીલ નંબર ૪૦૦૩/૨૦૦૧.

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા, નવી દિલ્હીની શિસ્ત સમિતિની તારીખ ૩/૧/૨૦૦૧ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી બી. સી. આઈ. ટી.આર. સી. ના ૫૧/૧૯૯૫.

અપીલકર્તા વતી રૂબરૂ હાજર.

વી. બી. જોશી, પ્રતિવાદી નંબર ૨ ના વકીલ.

અદાલતનો ચુકાદો આમના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

ન્યાયમૂર્તિશ્રી ભાન.આ અપીલ વકીલ વિકાસ દેશપાંડે દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી છે, જેને હવે પછી 'અપીલકર્તા' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જે

વકીલ અધિનિયમ, ૧૯૬૧ની કલમ ૩૮ હેઠળ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ દ્વારા ૩૭ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના રોજ બી.સી.આઇ./ટી.આર.સી નંબર ૫૧/૧૯૯૫ માં પસાર કરાયેલા અંતિમ આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે.વાંધાજનક આદેશ દ્વારા બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાએ અપીલકર્તાને ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના કમિશન માટે વકીલ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરવાથી કાયમી ધોરણે પ્રતિબંધિત કર્યો છે અને રૂ. ૨૫,૦૦૦/- નો દંડ પણ ફટકાર્યો છે.

હકીકતો:

રામરાવ ચંદોબા જાધવ, વિધાધર રામરાવ જાધવ અને ચંદ્રકાંત રામદેવ જાધવ (તમામ મૃત), જેમને હવે પછી "ફરિયાદકર્તા" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તેમના પર ૧૬ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૦ના રોજ માંડગી ગામ, તાલુકા-દેગલૂર, જિલ્લા-નાંદેડ ખાતે છ લોકોની હત્યા કરવા બદલ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.ફરિયાદીઓએ સેશન્સ કોર્ટને વિનંતી કરી હતી કે તેઓ ગરીબીને કારણે વકીલની નિમણૂક કરી શકતા ન હતા, તેથી તેમનો બચાવ કરવા માટે એમિકસ ક્યુરી તરીકે એક વકીલની નિમણૂક કરવામાં આવે.સેશન્સ કોર્ટે ફરિયાદીઓનો બચાવ કરવા માટે વકીલ શ્રી એસ.વી. અર્ધાપુરકરને એમિકસ ક્યુરી તરીકે નિયુક્ત કર્યા.સેશન્સ કોર્ટે સુનાવણી પછી ફરિયાદીઓને દોષિત ઠેરવ્યા હતા

અને ૩૦મી ઓગસ્ટ, ૧૯૯૧ના આદેશ દ્વારા તેમને મૃત્યુદંડની સજા સંભળાવી હતી.તે જ તારીખે અપીલકર્તાએ ચર્વાડા સેન્ટ્રલ જેલમાં ફરિયાદકર્તાઓનો સંપર્ક કર્યો જ્યાં તેમને રાખવામાં આવ્યા હતા.અપીલકર્તાએ ફરિયાદીઓ પાસેથી ચુકાદાની નકલો લીધી અને ઓરંગાબાદ બેન્ચ ખાતે બોમ્બે હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરવા માટે વકાલતનામા પર તેમના અંગૂઠાની છાપ અને સહીઓ મેળવી.અપીલકર્તાએ ફરિયાદકર્તાઓને કહ્યું હતું કે તેઓ કોઈ ફી વસૂલશે નહીં કારણ કે તેઓ પોતાનું નામ બનાવવા માટે આ કરી રહ્યા છે.

૧૦ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૧ ના રોજ અપીલકર્તાએ ફરીથી ચરવડા સેન્ટ્રલ જેલની મુલાકાત લીધી અને કેટલાક સ્ટેમ્પ પેપર પર તેમની સહીઓ મેળવી.ફરિયાદીઓને દસ્તાવેજ વાંચીને સંભળાવવામાં આવ્યો ન હતો કે તેમાં રહેલી વિગતો તેમને જણાવવામાં આવી ન હતી.ફરિયાદકર્તાઓએ સહી કરી અને સદ્ભાવનાથી દસ્તાવેજો પર તેમના અંગૂઠાની છાપ મૂકી.

જાન્યુઆરી, ૧૯૯૨માં ઉચ્ચ અદાલતે ફરિયાદીઓની અપીલને ફગાવી દીધી હતી અને મૃત્યુદંડની સજાની પુષ્ટિ કરી હતી અને ત્યારબાદ ફરિયાદીઓને ફાંસી આપવામાં આવી હતી.૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૨ ના રોજ, અપીલકર્તા ફરી ચરવડા સેન્ટ્રલ જેલમાં ફરિયાદીઓને મળ્યા અને તેમને કહ્યું કે તેમણે તેમની

જમીન તેમના પક્ષમાં કરવામાં આવેલા પાવર ઓફ એટર્નીના આધારે વેચી દીધી છે જે તેમણે તેમને જમીન વેચવા માટે અધિકૃત કર્યા હતા.કે તેણે તેની ફી માટે મેળવેલા નાણાંનો ઉપયોગ કર્યો હતો.વધુમાં અપીલકર્તાએ ફરિયાદીઓને સુપ્રીમ કોર્ટમાં અપીલ કરવા માટે અધિકૃત કરવા કહ્યું જે તેમણે નકારી કાઢ્યું.ત્યારબાદ ફરિયાદીઓએ રાજ્ય બાર કાઉન્સિલના અધ્યક્ષ સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવી હતી કે મહારાષ્ટ્રના નાંદેડ ખાતે વકીલ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરતા અપીલકર્તાએ એક એવું કૃત્ય કર્યું છે જે એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ ૩૫ હેઠળ વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક સમાન છે અને આ કૃત્ય માટે શિસ્તભંગના પગલાં લેવામાં આવે.

ફરિયાદમાં જણાવાયું હતું કે અરજદાર નં. ૧, જે ૬૦ વર્ષના હતા, તેમની એક માતા જીવિત હતી, અરજદાર નં. ૨ ને એક પત્ની અને ૪ સગીર પુત્રીઓ હતી અને અરજદાર નં. ૩ ને એક પત્ની, ૩ પુત્રીઓ અને એક પુત્ર હતો જે બધા સગીર હતા.તેઓએ ફરિયાદીઓને મૃત્યુદંડની સજા સંભળાવવામાં આવે તો પરિવારના હયાત સભ્યો માટે તેમની મિલકત છોડવા માટે તેમનો બચાવ કરવા માટે એમિક્સ ક્યુર તરીકે વકીલની નિમણૂક કરવાની વિનંતી કરી હતી.તેઓ તેમના પરિવારના સભ્યો માટે કેટલીક મિલકત છોડવા માંગતા હતા જેથી તેઓ બચી શકે, નહીં તો તેઓ ભૂખમરાથી મરી જશે.કે તેમણે ક્યારેય અપીલકર્તાને તેમની જમીન વેચવા માટે અધિકૃત કર્યા ન હતા.અપીલકર્તાએ તેમની સાથે

છેતરપિંડી કરી હતી અને ખોટી રજૂઆત દ્વારા મેળવેલા કથિત પાવર ઓફ એટર્નીના આધારે મિલકત વેચી દીધી હતી.

ફરિયાદીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી ફરિયાદની ગંભીરતાને ધ્યાનમાં લેતા, રાજ્ય બાર કાઉન્સિલે સ્વતઃ સંજ્ઞાન લીધું અને અપીલકર્તાને નોટિસ જારી કરી જેણે પોતાનો જવાબ દાખલ કર્યો. અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરાયેલા જવાબમાં તેમણે સ્વીકાર્યું કે ફરિયાદીઓ ચરવડા સેન્ટ્રલ જેલના કેથ સેલમાં હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે ઉપરોક્ત ફરિયાદીઓની ટ્રાયલ એમિકસ ક્યુરી દ્વારા હાથ ધરવામાં આવી હતી અને સેશન્સ જજ, નાંદેડ દ્વારા મૃત્યુદંડની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. તેમણે પોતાને એક નિષ્ણાત ફોજદારી વકીલ ગણાવ્યા કારણ કે તેમણે ઘણા સેશન્સ ટ્રાયલ અને અપીલો હાથ ધરી હતી. તેમના દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે તેમણે કેટલાક અન્ય વકીલોને પણ રોક્યા છે અને તેઓ ફરિયાદકર્તાઓની જમીન વેચીને ઉપરોક્ત વકીલોની ફી ચૂકવવાનો શ્રેષ્ઠ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે ૩૦ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૧ ના રોજ ફરિયાદીઓની વિનંતી પર તેમણે ફરિયાદીઓ વતી મૌખિક કરાર પર વકાલતનામા સ્વીકાર્યો હતો કે ફરિયાદીઓ પુષ્ટિ કેસ અને હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલ કરવા માટે અપીલકર્તાને રૂ. ૫૦,૦૦૦/- ચૂકવશે. ફરિયાદકર્તાઓ ફી તરીકે રૂ. ૫૦,૦૦૦/- ની રકમ ચૂકવવા સંમત થયા હતા અને તેમની જમીનનો નિકાલ કરવા માટે તેમને અધિકૃત કર્યા હતા જેથી

તેઓ તેમની ફી માટે વેચાણ દ્વારા મળેલા નાણાંને વસૂલ કરી શકે.ફરિયાદકર્તાઓની માલિકીની ૧૬ એકર જમીનમાંથી અપીલકર્તાએ ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે માત્ર ૬ એકર અને ૩૦ ગુંઠા જમીન વેચી હતી.

બીજી હકીકત કે જેનો ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે તે એ છે કે જમીનનું સરકારી મૂલ્યાંકન ૧,૩૫,૦૦૦ હતું-પરંતુ અપીલકર્તાએ ૭૫,૦૦૦/- ની આખરી કિંમત નક્કી કરી હતી , જેમાંથી ૩૦,૦૦૦/- રૂપિયા વેચાણ કરાર સમયે ચૂકવવામાં આવ્યા હતા અને બાકીની રકમ ૧લી માર્ચ, ૧૯૯૨ પહેલાં ચૂકવવાની હતી.બાદમાં અપીલકર્તાને ૧૭,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ ચૂકવવામાં આવી હતી.ફરિયાદીઓ દ્વારા તેમના પક્ષમાં કરવામાં આવેલ પાવર ઓફ એટર્ની રદ કરવામાં આવતા અપીલકર્તા બાકીના રૂ. ૨૮,૦૦૦/- મેળવી શક્યા નહીં.

ફરિયાદની નોંધ લેવામાં આવી હતી અને આ બાબત રાજ્ય બાર કાઉન્સિલની શિસ્ત સમિતિને મોકલવામાં આવી હતી.૨૫મી માર્ચ, ૧૯૯૩ના રોજ નીચેના મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા હતા:

"૧.શું અરજદારો સાબિત કરે છે કે પ્રતિવાદી વકીલ ૩૦/૦૮/૧૯૯૧ ના રોજ તેમને મળ્યા હતા, ચુકાદાની નકલ

મેળવી હતી, વકાલતનામા પર તેમના અંગૂઠાની છાપ અને સહીઓ મેળવી હતી અને તેમને કહ્યું હતું કે તેઓ તેમના વતી હાઈકોર્ટમાં મૂળ અપીલ કરવાનું પસંદ કરશે.

૨. શું અરજદારો સાબિત કરે છે કે પ્રતિવાદી વકીલે કોઈ મહેનતાણું માટે સંક્ષિપ્ત વિનંતી કરી હતી.

૩. શું અરજદારો સાબિત કરે છે કે પ્રતિવાદી વકીલ ૧૦ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૧ના રોજ અરજદારોને મળ્યા હતા અને સ્ટેમ્પ પેપરની સામગ્રી સમજાવ્યા વિના સ્ટેમ્પ પેપર પર તેમની સહીઓ મેળવી હતી.

૪. શું અરજદારો સાબિત કરે છે કે પ્રતિવાદી વકીલ ૧૭મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૯૨ના રોજ તેમને મળ્યા હતા અને તેમને કહ્યું હતું કે તેમણે તેમના દ્વારા ચલાવવામાં આવેલા પાવર ઓફ એટર્ની હેઠળ તેમની જમીન વેચી દીધી છે અને તેમને કહ્યું હતું કે તેઓ હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને આદેશને પડકારતી સુપ્રીમ કોર્ટમાં અપીલ કરવાનું પસંદ કરશે.

૫. શું અરજદારો સાબિત કરે છે કે આપેલ સંજોગોમાં પ્રતિવાદી એડવોકેટ દ્વારા તેમની જમીનના વેચાણનું કૃત્ય, વકીલ પ્રતિવાદીના વ્યાવસાયિક અથવા અન્ય કોઈપણ ગેરવર્તણૂકનું કારણ બને છે?

૬. શું પ્રતિવાદી એ સાબિત કરે છે કે અરજદારોએ નાંદેડ જિલ્લાના માંગી ગામ, તાલુકા દેગલુર ખાતે આવેલી છ એકર ૩૦ ગુંઠાની જમીનને સ્વેચ્છાએ અને સંપૂર્ણ જાણકારી સાથે વેચવા માટે માટે તેની તરફેણમાં પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કર્યો હતો.

૭. શું પ્રતિવાદી વકીલ સાબિત કરે છે કે હાઈકોર્ટ, ઓરંગાબાદ દ્વારા નક્કી કરાયેલ ફોજદારી અપીલ અને પુષ્ટિ કેસ ચલાવવા માટે તેમની ફી રૂ. ૫૦,૦૦૦/- માં સેટલ થઈ હતી.

૮. શું પ્રતિવાદી વકીલ સાબિત કરે છે કે તે અરજદારોની જમીન વેચીને ફી વસૂલવામાં હકદાર અને ન્યાયી હતો.

૯. કયા આદેશો?

ફરિયાદી નંબર ૨, રામરાવ જાધવના પુત્ર વિદ્યાધરની શપથ પર પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી.તેમણે પોતાની જુબાનીમાં પોતાની ફરિયાદમાં જે કહ્યું હતું તેનો પુનરોચ્ચાર કર્યો હતો.તેમણે ખાસ જણાવ્યું હતું કે તેમણે અને તેમના અન્ય બે સહયોગીઓએ અપીલકર્તાની તરફેણમાં કોઈ પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કર્યો નથી, જેનાથી તેમને તેમની જમીન વેચવા અને વેચાણના મૂલ્યને તેમની ફી માટે યોગ્ય બનાવવાનો અધિકાર મળ્યો.કે તેમની સહીઓ ખાલી કાગળો પર મેળવવામાં આવી હતી.છેતરપિંડી કરવા માટે હકીકતોને ખોટી રીતે રજૂ કરીને પાવર ઓફ એટર્ની મેળવવામાં આવી હતી.આ સાક્ષીની ઊલટપાસ કરવામાં આવી હતી પરંતુ તેની ઊલટપાસમાંથી કંઈ જ મહત્વનું બહાર આવ્યું ન હતું.

રાજ્ય બાર કાઉન્સિલ એક વર્ષના સમયગાળામાં કાર્યવાહી પૂર્ણ કરી શકી ન હોવાથી, કાયદાની કલમ ૩૬ બી હેઠળ ફરિયાદ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી હતી. આ બાબત આગળની કાર્યવાહી માટે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિને સોંપવામાં આવી હતી.અપીલકર્તાને વારંવાર નોટિસ મોકલવામાં આવી હોવા છતાં, જે તેને (૪

વખત) યોગ્ય રીતે આપવામાં આવી હતી, અપીલકર્તા હાજર થયો ન હતો.તેની સામે એકતરફી કાર્યવાહી કરવામાં આવી.બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિએ અપીલકર્તાને ફરિયાદીઓ પાસેથી સંક્ષિપ્ત માહિતી માંગવા અને અમુક દસ્તાવેજો પર તેમની સહીઓ અને અંગૂઠાની છાપ મેળવવા બદલ દોષિત ઠેરવ્યા, જેના આધારે ફરિયાદીઓની જમીન વેચવા માટે તેમના પક્ષમાં પાવર ઓફ એટર્ની ચલાવવામાં આવી હતી.એવું જાણવા મળ્યું હતું કે અપીલકર્તા એ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો કે ફરિયાદકર્તાઓએ જમીન વેચવા માટે તેની તરફેણમાં પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કર્યો હતો.એવું પણ માનવામાં આવ્યું હતું કે અપીલકર્તા એ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો કે ફોજદારી અપીલ હાથ ધરવા માટે સંબંધિત સમયે તેની ફી રૂ. ૫૦,૦૦૦/- નક્કી કરવામાં આવી હતી.ફરિયાદીઓની જમીન વેચીને ફી વસૂલવા માટે તે હકદાર અને વાજબી હતો તે સાબિત કરવામાં તે નિષ્ફળ ગયો છે.શિસ્ત સમિતિએ અપીલકર્તાને એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ ૩૫ હેઠળ વ્યાખ્યાયિત ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને મહારાષ્ટ્ર અને ગોવાની રાજ્ય બાર કાઉન્સિલને કાયદાની કલમ ૩૫(૩ડી) હેઠળ મહારાષ્ટ્ર અને ગોવાની બાર કાઉન્સિલની સૂચિમાંથી અપીલકર્તાનું નામ દૂર કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો. રૂ. ૨૫,૦૦૦/- નો ખર્ચ લાદવામાં આવ્યો અને ફરિયાદીઓના વારસદારોને ચૂકવવાપાત્ર કરવામાં આવ્યો કારણ કે તે સમય સુધીમાં ફરિયાદીઓને તેમના પર લાદવામાં આવેલી સજાના અમલમાં મૃત્યુદંડની સજા ફટકારવામાં આવી

હતી.ખર્ચની વસૂલાત માટે અપીલકર્તાની મિલકત પર પૂર્વાધિકાર બનાવવામાં આવ્યો હતો.

૩૫૩ હાજર થયેલા અપીલકર્તા અને બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા વતી હાજર રહેલા વકીલને લંબાણપૂર્વક સાંભળવામાં આવ્યા છે.

અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતમાં અમને કોઈ તથ્ય જણાતું નથી કે તેમની સામે એકતરફી કાર્યવાહી થઈ શકતી નથી.રેકૉર્ડના અવલોકન પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે રેકૉર્ડ પર ચાર સ્વીકૃતિઓ છે જે દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાને ચાર વખત યોગ્ય રીતે આપવામાં આવી હતી અને અપીલકર્તાને નોટિસ બજવવા આવી હોવા છતાં તેણે કોઈપણ સમયે શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ હાજર થવાનું પસંદ કર્યું ન હતું.શિસ્ત સમિતિ પાસે આ મામલાની સુનાવણી કરવા સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ નહોતો.રાજ્ય બાર કાઉન્સિલના સચિવ, જેમને વકીલ તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા, તેમણે પણ કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા કારણ કે આ દરમિયાન ત્રણેય ફરિયાદીઓને તેમના પર લાદવામાં આવેલી સજાના અમલમાં ફાંસી આપવામાં આવી હતી.એકમાત્ર પુરાવો જે બાકી છે અને જે રેકૉર્ડ પર આવ્યો છે તે ફરિયાદી વિદ્યાધરનું નિવેદન છે.વિદ્યાધરની

જુબાની અપીલકર્તા સામે વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના આરોપને સંપૂર્ણ રીતે સ્થાપિત કરે છે.

અમે વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં નોંધાયેલા તારણો સાથે સંમત છીએ.અપીલકર્તા ફરિયાદી વિદ્યાધરની જુબાનીને સ્થાનાંતરિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે, જેનાથી ખબર પડે છે કે અપીલકર્તાએ તેમની પાસેથી પોતાના માટે સંક્ષિપ્ત પત્ર માંગ્યો હતો અને તેમણે તેમની જમીનના વેચાણના હેતુ માટે તેમના પક્ષમાં કોઈ પાવર ઓફ એટર્નીનો અમલ કર્યો ન હતો.તેમણે કેટલાક દસ્તાવેજો પર ફરિયાદકર્તાઓની સહીઓ અને અંગૂઠાની છાપ મેળવી હતી.ફરિયાદીઓને જાણ કર્યા વિના અને તેમની જાણકારી મુજબ જમીન વેચવા માટે અપીલકર્તાની તરફેણમાં પાવર ઓફ એટર્ની બનાવવામાં આવી હતી.ખોટી રજૂઆત પર અપીલકર્તા દ્વારા પાવર ઓફ એટર્ની મેળવવામાં આવી હતી.પોતાની તરફેણમાં કથિત પાવર ઓફ એટર્નીના અનુસરણમાં અપીલકર્તાએ ફરિયાદકર્તાઓની જમીન છેતરપિંડીથી વેચી દીધી હતી.તે પણ સ્થાપિત થાય છે કે અપીલકર્તાની ફી રૂ. ૫૦,૦૦૦/- પર નક્કી કરવામાં આવી ન હતી.તેમની ફી વસૂલાત માટે કથિત પાવર ઓફ એટર્નીના આધારે ફરિયાદીઓની જમીન વેચવાનો તેમને કોઈ હક નહોતો કે તેઓ વાજબી નહોતા.જો ફરિયાદીઓનો હેતુ જમીન વેચવાનો હોત તો તેમણે સેશન્સ કોર્ટ

સમક્ષ પોતાનો બચાવ કરવા માટે એમિકસ ક્યુરીની નિમણૂકની વિનંતી ન કરી હોત.

ફરિયાદીઓને મૃત્યુદંડની સજા થઈ રહી હતી તે પરિસ્થિતિનો લાભ લઈને અપીલકર્તાએ ખોટી રજૂઆત પર પોતાના પક્ષમાં પાવર ઓફ એટર્ની મેળવી અને ફરિયાદીઓની મિલકત વેચી દીધી.વધુમાં, અપીલકર્તાએ છેતરપિંડીથી તેના લાભ માટે વેચાણની આવકનો ઉપયોગ કર્યો હતો.તેણે ગંભીર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક કરી છે.

વકીલ અને તેના અસીલ વચ્ચેનો સંબંધ વિશ્વાસનો હોય છે અને તેથી તે પવિત્ર હોય છે.વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના આવા કૃત્યો અને જે આવર્તન સાથે આવા કૃત્યો પ્રકાશમાં આવી રહ્યા છે તે આપણને વ્યથિત કરે છે તેમજ દુઃખી કરે છે.વકીલ અને તેના અસીલ વચ્ચે પરસ્પર વિશ્વાસ જાળવવો ખૂબ જ જરૂરી છે, નહીં તો દેશમાં પ્રવર્તમાન ન્યાયિક વ્યવસ્થા પડી ભાંગશે અને નિષ્ફળ જશે.આવા કૃત્યો ફક્ત આવા કૃત્યો માટે દોષિત ઠરેલા વકીલોને જ અસર કરતા નથી, પરંતુ પ્રવર્તમાન ન્યાયિક પ્રણાલીમાં સામાન્ય લોકોનો વિશ્વાસ પણ ઓછો કરે છે.તે વધુ સાચું છે, કારણ કે આજે બેન્ચમાં સો ટકા ભરતી બારમાંથી

થાય છે, જે ગૌણ ન્યાયતંત્રથી લઈને ઉચ્ચ ન્યાયતંત્ર સુધી થાય છે.જ્યાં સુધી તમને તેમના ચેમ્બરમાં પ્રામાણિક અને મહેનતુ વકીલો ન મળે ત્યાં સુધી તમને પ્રામાણિક અને મહેનતુ ન્યાયાધીશો નહીં મળે.સમય આવી ગયો છે જ્યારે સામાન્ય રીતે સમાજ, સંબંધિત રાજ્યોની બાર કાઉન્સિલ અને ન્યાયાધીશોએ ચેતવણીની ઘંટડીઓ પર ધ્યાન આપવું જોઈએ અને ઉપચારાત્મક પગલાં લેવા જોઈએ અને દુષ્ટતા અથવા શાપ, જો આપણે એમ કહી શકીએ, તો તેને મૂળમાંથી જ નાબૂદ કરવો જોઈએ.

ઉપર જણાવેલા કારણોસર, અમને આ અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા મળતી નથી, તે મુજબ અપીલ રદ કરવામાં આવે છે.આ અપીલમાં ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ આપવામાં આવશે નહીં.

એસકેએસ

અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.